

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 27Sa/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100163
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Soukupová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:0824100163.1

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 30 807 484, o žalobe na obnovu konania vedeného na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. ZA-29Sa/7/2022, takto

rozhodol:

Žalobu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 22.03.2024 podal na poštovú prepravu žalobu na obnovu konania doručенú Správne mu súdu v Banskej Bystrici dňa 25.03.2024, ktorou sa domáha obnovy konania vo veci právoplatného uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 02.02.2023, sp. zn. 29Sa/7/2022, ktorým Krajský súd v Žiline odmietol správnu žalobu vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.10.2022.

2. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 02.02.2023, sp. zn. 29Sa/7/2022 odmietol správnu žalobu žalobcu vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.10.2022, a to z dôvodu že v tomto konaní nebol daný spôsobilý predmet prieskumu (podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti orgánu verejnej správy, pričom pred jeho právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis). Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 31.01.2024, sp. zn. 6Ssk/98/2023 tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

3. Žalobu na obnovu konania žalobca odôvodnil tým, že ku dňu podania žiadosti o priznanie starobného dôchodku bol dôchodkovo poistený viac ako 37 rokov a nie len 14 rokov, ako to Sociálna poisťovňa uviedla vo svojom rozhodnutí zo dňa 04.10.2022. Jeho služba v dĺžke 23 rokov a 6 mesiacov sa považuje v zmysle § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., ako aj podľa § 6 ods. 1 zákona č. 100/1988 Z. z. za obdobie dôchodkového poistenia. Namietol, že do služobného pomeru nastúpil dňa 10.02.1992, kedy platil zákon č. 410/1991 Zb., ktorý síce nepoznal nárokovú dávku – výsluhový dôchodok, avšak v zmysle ktorého po skončení služobného pomeru vznikol nárok len na príspevok za službu.

4. Uviedol, že dňom 23.04.1998 nadobudol účinnosť zákon č. 73/1998 Z. z., podľa ustanovení ktorého sa služba vykonávaná za účinnosti zákona č. 410/1991 Zb., pretransformovala na výsluhový príspevok. Nadobudnutím účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. sa podľa ust. § 124 príspevok za službu, na ktorý vznikol nárok podľa zákona č. 410/1991 Zb. a výsluhové príspevky, na ktoré vznikol nárok podľa zákona č. 73/1998 Z. z., a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, považujú za výsluhové príspevky podľa tohto zákona (teda podľa zákona č. 328/2002 Z. z.).

5. Zdôraznil, že keď ukončil služobný pomer, teda dňom 31.08.2015, ustanovenie § 38 ods. 1 zákona č. 328/2003 Z. z. malo nasledovné znenie: „Policajt a profesionálny vojak, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 25 rokov.“ Podľa svojho vyjadrenia vykonával službu v dĺžke 23 rokov a 6 mesiacov, z toho podľa zákona č. 410/1991 Zb. vykonával službu v dĺžke 7 rokov a 2 mesiace, podľa zákona č. 73/1998 Z. z. vykonával službu v dĺžke 4 roky a 2 mesiace, a podľa zákona č. 328/2002 Z. z. vykonával službu v dĺžke 13 rokov a 2 mesiace. Z uvedeného podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že za vykonanú službu 23 rokov a 6 mesiacov mu vznikol nárok na výsluhový príspevok v zmysle ust. § 31 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z., pričom v danej veci nie je rozhodujúce, v zmysle ktorého ustanovenia zákona mu bol priznaný výsluhový príspevok, ale rozhodujúce je to, na akú dávku mu vznikol nárok.

6. Opätovne poukázal na to, že dňom ukončenia výkonu služby mu vznikol nárok len na výsluhový príspevok (a nie na výsluhový dôchodok) podľa ust. § 31 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z.. Ku dňu dosiahnutia dôchodkového veku (ku dňu 10.05.2022) bol dôchodkovo poistený viac ako 37 rokov. O týchto zásadných a rozhodujúcich skutočnostiach podľa žalobcu vedela Sociálna poisťovňa pred vydaním rozhodnutia zo dňa 04.10.2022, no napriek tomu mu do obdobia dôchodkového poistenia nezapočítala 23 rokov a 6 mesiacov hoci do dôchodkového fondu Sociálnej poisťovne za toto obdobie mesačne odvádza zákonom danú sumu. Rovnako o týchto skutočnostiach vedel aj Krajský súd v Žiline v konaní o správnej žalobe, ktorý uznesením správnu žalobu žalobcu odmietol, a tiež o nich vedel aj Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ktorý jeho kasačnú sťažnosť zamietol.

7. Dal správne mu súdu do pozornosti, že v zmysle článku 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. Na základe uvedeného žalobca navrhol kasačnému súdu, aby rozsudkom povolil obnovu konania vo veci právoplatného uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 29Sa/7/2022-13 zo dňa 02.02.2023.

8. Predtým, ako správny súd meritórne prejednal žalobu žalobcu na obnovu konania, skúmal, či sú dané procesné podmienky na jej prejednanie.

9. Podľa § 472 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní, b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadošťačením, c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

10. Podľa § 480 ods. 2 SSP, žalobu na obnovu konania prejedná správny súd, ktorý o veci rozhodoval. Ak bolo pôvodné konanie skončené rozhodnutím kasačného súdu podľa § 462 ods. 2, prejedná žalobu na obnovu konania správny súd, ktorého rozhodnutie bolo kasačným súdom zmenené.

11. Podľa § 481 ods. 2 SSP, dôvodmi žaloby na obnovu konania je správny súd viazaný okrem prípadov, keď nie je viazaný žalobnými bodmi.

12. Podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP, správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne, ak je zjavne nedôvodná.

13. Podľa § 483 ods. 2 SSP, ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania nie je potrebné doručovať ostatným účastníkom konania na vyjadrenie.

14. Správny súdny poriadok upravuje inštitút žaloby na obnovu konania. Táto je mimoriadnym opravným prostriedkom, jej využívanie by malo byť výnimočné a v žiadnom prípade nejde o nástroj zmeny výkladu práva v prospech účastníka, ktorý žalobu podal. Zákon upravuje iba tri situácie, za ktorých možno

napadnúť rozhodnutie správneho súdu žalobou na obnovu konania. Prípustná je žaloba len vtedy, ak napádané rozhodnutie je dôsledkom trestného činu, ak je v rozpore so záväzným rozhodnutím orgánov Európskej únie, alebo ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadošťačením. Žiaden z týchto dôvodov obnovy žalobca v žalobe netvrdil.

15. Keďže ide o žalobu o obnovu konania vo veciach sociálnych, správny súd sa zaoberal možnosťou prípustnosti obnovy konania v zmysle § 472 písm. b) SSP, aj keď tento dôvod na obnovu konania žalobca v žalobe výslovne neuviedol. Pre naplnenie podmienky prípustnosti žaloby podľa § 472 písm. b) SSP je potrebné, aby porušenie základných ľudských práv účastníka rozhodol Európsky súd pre ľudské práva. Subjektívny názor účastníka, že rozhodnutím, resp. v konaní správneho súdu došlo k porušeniu jeho základných ľudských práv alebo slobôd, na povolenie obnovy konania nie je dostačujúci. Žalobca žiaden rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva nepredložil, naopak argumentoval len svojimi právnymi názormi, čo mal možnosť urobiť už v pôvodnom konaní. Rovnaký právny názor vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 9Sk/2/2017 zo dňa 28.02.2018.

16. Žalobca teda v žalobe ani netvrdil dôvod na obnovu konania v zmysle § 472 písm. b) SSP, a teda že by Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania. V danom prípade by sa jednalo o rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým by rozhodol, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, teda v konaní, ktoré žalobca touto žalobou žiada obnoviť, t. j. v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sa/7/2022, boli porušené jeho základné ľudské práva alebo slobody. Takéto rozhodnutie žalobca nepredložil, a preto dôvod na obnovu konania z tohto dôvodu nie je daný.

17. Vzhľadom na to, že správny súd v konaní, v ktorom nie je viazaný žalobnými bodmi, nie je viazaný ani dôvodmi žaloby v zmysle § 481 ods. 2 SSP, ktorým konaním je aj konanie v sociálnych veciach, keď v zmysle § 203 ods. 2 SSP správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi, pristúpil k preskúmaniu, či nie sú dané ďalšie dôvody na obnovu konania, ktoré žalobca v žalobe neuviedol. Správnemu súdu nie je známy žiadny dôvod na obnovu konania stanovený v § 472 SSP, t. j. že by bolo rozhodnuté v neprospech žalobcu v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej v konaní alebo dôvod podľa písm. c), t. j. že by bolo uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 29Sa/7/2022 zo dňa 02.02.2023 v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré by pre žalobcu bolo záväzné. Ako vyplýva z bodov 15. a 16. tohto uznesenia, ani dôvod na obnovu konania v zmysle § 472 písm. b) SSP nebol správnym súdom zistený.

18. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by bol relevantný pre prijatie záveru o dôvodnosti žaloby na obnovu konania, či už podľa § 472 písm. a) (právooplatne odsudzujúci rozsudok), písm. b) (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorého účastníkom by bol samotný žalobca a týkalo by sa rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého obnovu žalobca žiada povoliť) alebo písm. c) (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie) a tieto skutočnosti ako dôvod prípustnosti obnovy konania ani v žalobe o obnovu konania neuvádzal, ale uvádzal tvrdenia, ktoré sú pre prípustnosť povolenia obnovy konania právne irelevantné. Preto je potrebné konštatovať, že žalobcom uvádzané dôvody obnovy konania zjavne nie sú dôvodmi, ktoré Správny súdny poriadok pripúšťa ako dôvod obnovy konania.

19. V tomto prípade správny súd bez ďalšieho prejednania žaloby na obnovu konania má povinnosť túto odmietnuť v zmysle § 483 ods. 1 písm. e) SSP. Z obsahu samotnej žaloby je správnemu súdu zrejmá jej nedôvodnosť, keďže neobsahuje dôvody na jej podanie v zmysle § 472 SSP. Preto správny súd konštatuje, že dôvody žaloby na obnovu konania, ktoré žalobca uviedol v žalobe, nenapĺňajú žiadnu zo skutkových podstát prípustnosti obnovy konania v zmysle § 472 písm. a), b), ani c) SSP, správny súd sám nezistil (§ 481 ods. 2 SSP) žiadny relevantný dôvod na obnovu konania, preto bolo potrebné žalobu na obnovu konania uznesením ako zjavne nedôvodnú podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP odmietnuť.

20. Keďže správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietol predtým ako rozhodol o samotnom povolení obnovy konania, nebolo potrebné, aby ju doručoval ostatným účastníkom konania na vyjadrenie (§ 483 ods. 2 SSP). Žalobu na obnovu konania správny súd odmietol formou uznesenia

bez nariadenia pojednávania, a teda verejného prejednania veci. Takýto postup je v súlade so SSP, ktorý vyžaduje nariadenie pojednávania len na niektoré prípady prejednania veci samej, inak správny súd rozhoduje bez pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP). Keďže v prejednávannej veci nešlo o prejednanie veci samej, ale procesné rozhodnutie, správny súd postupoval tak, že žalobu na obnovu konania odmietol bez nariadenia pojednávania.

21. Podľa § 170 písm. a) SSP, žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

22. Podľa § 171 ods. 1 SSP, ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

23. Podľa § 171 ods. 2 SSP, ak účastník konania procesne zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, správny súd prizná náhradu týchto trov ostatným účastníkom konania.

24. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. a) SSP v spojení s § 480 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá. Správny súd nezistil podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa § 171 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 2, 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP (1) V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia,

b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),

d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP (1) Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.